

Το Γενέθλιον του Ιωάννου του Προδρόμου

[Ορθοδοξία](#) / [Ιερός Άμβων](#)



«Μετανοεῖτε ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Στην Ορθόδοξο Εκκλησία τρεις γεννήσεις γιορτάζουμε: της Θεοτόκου και Αειπάρθενου Μαρίας, του Αγίου Ιωάννου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστή και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Και αυτό διότι τα τρία αυτά πρόσωπα έπαιξαν σημαντικό και ουσιαστικό ρόλο στο έργο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους.

Γιορτάζουμε τη γέννηση της Θεοτόκου και Αειπάρθενου Μαρίας, διότι υπήρξε η Μητέρα του ενσαρκωθέντα Υιού και Λόγου του Θεού, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Οποῖος ανέλαβε ὅλη την ανθρωπινή φύση για να σώσει τον άνθρωπο. Ο Υἱός του Θεού γίνεται τέλειος άνθρωπος, χωρίς να μειωθεί η θεότητά Του, η ανθρωπότητά Του να γίνει θεότητα. Αλλά, οι δύο φύσεις ενώθηκαν υποστατικά στο ένα και τέλειο Πρόσωπο του Ιησού Χριστού, χωρίς σύγχυση ή μίξη.



Η υποστατική ένωση των δύο φύσεων στο ένα Πρόσωπο του Χριστού υπήρξε πραγματική και ουσιαστική. Και ούτε η Θεότητα μεταβλήθηκε σε ανθρωπότητα, ούτε η ανθρωπότητα μεταβλήθηκε σε θεότητα, αλλά η κάθε φύση παρέμεινε ακέραιη και αμετάβλητη. Γι' αυτό και η Αγία Κόρη, η Μαρία, δικαίως ονομάζεται και ομολογείται Θεοτόκος, διότι το εξ αυτής γεννηθέν είναι αληθινός και τέλειος Θεός, ομοούσιος προς τον Πατέρα. Με την τέλεια υπακοή της Θεοτόκου θεραπεύτηκε η παρακοή της Εύας. Η προμήτωρ έγινε αιτία να εισχωρήσει η αμαρτία και μέσον αυτής να κυριαρχήσει ο θάνατος πάνω στην ανθρωπότητα• η δευτέρα Εύα, η Θεοτόκος Μαρία, έγινε αφορμή να εισέλθει η Ζωή στον κόσμο. Μέσον της Θεοτόκου, ο Πανάγιος Θεός έδωσε μία δεύτερη ευκαιρία στο ανθρώπινο γένος. Γι' αυτό και η δική Της γέννηση είναι αιτία και πρόξενος χαράς για όλο τον κόσμο.

Γιορτάζουμε την γέννηση του Χριστού, διότι είναι ο ενσαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού, ο Σωτήρας του κόσμου, ο Οποίος πρόσφερε την μοναδική Θυσία υπακοής που συμφιλίωσε τον άνθρωπο προς τον Θεό. Με τη Σταυρική Θυσία ο Κύριος ένωσε εκείνα που η παρακοή χώρισε και κατάστησε αντίθετα και ενάντια, δηλαδή αποξένωσε τον άνθρωπο από τον Θεό και Δημιουργό του. Η τριήμερος και ένδοξος Ανάσταση, που επακολούθησε, πρόσφερε στον άνθρωπο νέα ζωή, άνοιξε τις πύλες του Παραδείσου, κατάστησε τον άνθρωπο φίλο Θεού, κληρονόμο των αιωνίων αγαθών και συγκληρονόμο με τον Θεάνθρωπο Χριστό.

Χωρίς Χριστό, η ανθρωπότητα θα έμενε ακόμη στο σκοτάδι της αγνωσίας, στη σκλαβιά της φθοράς και την τυραννία του θανάτου. Χωρίς Χριστό κανένας δεν θα εσώζετο και όλο το ανθρώπινο γένος θα ήταν καταδικασμένο στην αιώνια κόλαση και τιμωρία, χωρίς καμία ελπίδα για λύτρωση. Μόνον μέσον του Χριστού ο άνθρωπος σώζεται και καταξιώνεται να γίνει άγιος. Ο Δημιουργός αναλαμβάνει και γίνεται αυτό που ο Ίδιος δημιούργησε. Ο Απερίγραπτος γίνεται περιγραφτός, ο Ασώματος λαμβάνει σώμα, ο Αόρατος γίνεται ορατός, Αυτός που δεν χωρεί όλο το σύμπαν χωρά σ' ένα σώμα και ο Αμήτωρ ως Θεός γεννάται απάτωρ ως άνθρωπος εκ μητρός παρθένου αγνής, ο Αγέννητος γεννάται, και ο Υιός του Θεού γίνεται Υιός του ανθρώπου. Τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού. Φως εκ Φωτός ήρθε για να φωτίσει και να σώσει τον άνθρωπο. Γι' αυτό η Γέννηση του Χριστού σημαδεύει όλη την ανθρώπινη Ιστορία, γιατί είναι το μεγαλύτερο Θαύμα, το μοναδικό Θαύμα, το σπουδαιότερο Θαύμα, διότι, ο προαιώνιος Θεός Λόγος γίνεται άνθρωπος.

Σήμερα, όμως, αγαπητά μου παιδιά, η Ορθόδοξός μας Εκκλησία σ' όλο τον κόσμο, σ' όλα τα πέρατα της οικουμένης, γιορτάζει ιδιαιτέρως την γέννηση του αγίου ενδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστή Ιωάννου. Θαυμαστός υπήρξε ο τρόπος της γεννήσεώς του. Διότι, οι γονείς του, ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ, είχαν ήδη προχωρημένη ηλικία και ήταν φυσικά αδύνατο να αποκτήσουν παιδί. Αλλά εκεί που σταματούν οι νόμοι της φύσεως έρχεται η δύναμις του Θεού και πραγματοποιεί το θαύμα.

Σε χρόνο που δεν το περίμενε ο γέρων ιερέυς Ζαχαρίας κλήθηκε για να προσφέρει θυμίαμα στα Άγια των Αγίων. Εκεί Άγγελος Κυρίου του αναγγέλλει το χαρμόσυνο γεγονός, αλλ' εκείνος δυσπιστεί. Η δυσπιστία του τιμωρείται και μέχρις ότου εκπληρωθούν τα λόγια του Αγγέλου μένει κωφός και μη δυνάμενος να μιλήσει. Ο καιρός πέρασε και ήρθε το πλήρωμα του χρόνου. Η Ελισάβετ γεννά ένα υγιέστατο αγοράκι. Οι συγγενείς αποφασίζουν για το όνομα. Η μητέρα όμως διαφωνεί και επιμένει ότι θα ονομασθεί Ιωάννης. Οι συγγενείς πάλι διαφωνούν και προσπαθούν

με χειρονομίες και νεύματα να ρωτήσουν τον κωφάλαλο πατέρα, πιο θα είναι το όνομα; Και εκείνος ζήτησε ένα πίνακα για να γράψει• και μόλις ανέγραψε το όνομα «Ιωάννης», άνοιξε το στόμα του και μίλησε και προφήτευσε για το παιδί του. Όλοι έμειναν έκθαμβοι μπροστά στο θαύμα.

Ο άγιος ένδοξος Προφήτης Ιωάννης και Βαπτιστής είναι το τέλος της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι ο τελευταίος από τους Προφήτες που προείπαν για τον ερχομό του Μεσσία, του Χριστού. Υπήρξε ο αγιότερος άνθρωπος που γεννήθηκε και η όλη του ζωή υπήρξε ασκητική και ισάγγελος. Έζησε στην έρημο του Ιορδάνη από τα παιδικά του χρόνια και σε ηλικία 30 χρόνων έλαβε μήνυμα από τον Θεό να βγεί και να κηρύξει μετάνοια στο λαό και να τους βαπτίζει στον Ιορδάνη ποταμό. Μ' αυτό τον τρόπο ο Ιωάννης προετοιμάζε τον λαό να δεχθεί τον Μεσσία, τον εκλεκτό του Θεού, επάνω στον οποίο θα επαναπαύοταν το Πνεύμα του Θεού.

Ο άγιος Ιωάννης υπήρξε η εκπλήρωση των προφητικών λόγων που μιλούσαν για την φωνή της ερήμου που καλεί όλους να ευθυγραμμίσουν την ζωή τους και να βαδίζουν σύμφωνα με τις εντολές του Θεού. Ο Ιωάννης καταξιώθηκε να βαπτίσει τον ενσαρκωθέντα Υιό και Λόγο του Θεού, Γι' αυτό και ονομάζεται Βαπτιστής.

Σήμερα, παρ' όλο που πέρασαν δύο χιλιετίες, η φωνή του Βαπτιστή ακόμα ηχεί μέσα στους ναούς της Ορθοδόξου μας Εκκλησίας. Καλεί όλους εμάς να μετανοήσουμε, διότι έφθασε η Βασιλεία του Θεού ανάμεσά μας. «Μετανοείτε ήγγικε γαρ η Βασιλεία του Θεού». Σ' αυτό το κάλεσμα οφείλομε και εμείς να ανταποκριθούμε, να το ακούσουμε, να ακολουθήσουμε. Ας αφήσουμε, λοιπόν, πίσω μας κάθε αμαρτωλή πράξη. Ο Θεός είναι μέγας στη φιλανθρωπία Του. Πολυεύσπλαγχνος και Ελεήμων και ελεεί τον κάθε αμαρτωλό που προσφεύγει στην ευσπλαχνία Του. «Μετανοείτε ήγγικε γαρ η Βασιλεία του Θεού».

Πηγή: agiazoni.gr

<http://bit.ly/2yH7AdI>